

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului

Israele, Israele, scumpul Meu popor, dulci sunt pentru Mine clipele cele cu tine, dulce-Mi este viața Mea în tine când cu graiul Meu te cuprind. O, copii și copile care aveți pe Domnul Iisus Hristos de Păstor! Iată-Mă cu voi la pășune; pășune dulce și nu pășune din sămânță care se trece ca sămânța de pe pământul de acum; pășune de viață fără de moarte, pășune din cer între voi. Amin.

Cu pace Mă așez în sfat cu tine, Ierusalime, copilul Meu de azi. Pace îți dau, tată! Pace ție! Pace și Mie, fiule!

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, M-am coborât la tine, poporul Meu, că tu ești ogorul Meu. M-am coborât să răspândesc sămânță peste tine. O, sămânța e mare taină, fiule, și tu nici nu știi toată taina ei, și nu știi de ce am spus Eu la început să mănânci sămânță. Vin la tine, poporul Meu, și îți dau să înveți carte de la Dumnezeu, și nu este nicăieri ce-ți dau Eu. Au scris, tată, mulți sfinți cuvinte despre cer și despre Mine, ca să ai tu să înveți. Au fost mulți care au scris carte despre sfinți. Au fost alții care au făcut tălmăciri de cuvinte scrise de sfinți, ca să aibă omul să citească și să pornească. Dar la tine, poporul Meu, am venit Eu, și nu sunt nici sfânt, nici prooroc, și sunt Domnul tău Iisus Hristos, și îți grăiesc cuvintele Duhului Tatălui și ale Fiului și ale Sfântului Duh, sămânță nestrăicătoasă, fiule, poporul Meu. O, sămânța e mare taină, și am dat omului pe care l-am lucrat și pe care l-am făcut suflet viu, i-am dat să mănânce sămânță. Fiule, grăiesc cu tine și îți spun că Eu am dat omului să mănânce sămânță. Dacă omul ar fi făcut așa, să mănânce sămânță și rodul ei, Eu, tată, nu mai plângeam acum pe om. Omul a mâncat altceva după aceea. Omul a mirosit miros de sânge, și a uitat mirosul de sămânță și l-am scăpat din mână pe om. Sămânța, fiule, înseamnă binecuvântare și ungere, e semnul Meu de ungere. Sămânța este nădejdea a ceea ce va fi din ea apoi. Sămânța are untdelemn în trupul ei și poartă în ea mirul ungerii Mele, mirul nădejdi, și mirul nu se șterge, și mirul nu murdărește, și este semnul Meu peste om. Sămânța înseamnă rodul cel nădăjduit, din care iese fructul și sămânță în fruct. Cine mănâncă sămânța, acela ia ungere în trupul său, căci ea poartă untdelemn în trupul său. Orice sămânță poartă untdelemn în trupul său. Sămânța este trupul ei, iar untdelemnul este duhul ei. Omul care mănâncă sămânță și untdelemn din sămânță, acela are Duhul lui Dumnezeu, are ungerea Duhului Sfânt în trupul său, căci sămânța poartă în ea taina aceasta. Iată, fiule de azi, cum înseamnă să înveți carte. Cine, tată, să mai vorbească pe pământ ca să știe și fiul pământului? Iată, peste tine grăiesc Eu, și tu grăiești peste fiul pământului și îi spui de taina purtată de sămânță. I-am spus omului de la început să mănânce sămânță și rod din sămânță și cu sămânță în rod. Iată, așa i-am spus și omului de la sfârșit.

O, Israele, omul Meu cel de la sfârșit! Mănâncă, tată, sămânță multă, mănâncă și pentru omul cel de la început, care a dat sămânța pe sânge. Mănâncă sămânță, că-ți va mulțumi omul din veac și până în veac, că omul veacului nu a voit să iubească sămânța și să fi rămas în această iubire. Sămânța crește în pământ și în rodul ei, și este fără de păcat, ca și Mine, fiule iubit de Dumnezeu, că mult te iubesc, și multă carte pun peste tine ca să înveți, și să-ți dau Eu ție cunună de flori la învățătură. Suspină cerul, tată, când se uită pe pământ și vede copii premiați cu cunună pentru învățătura cea fără de Mine. Suspin și Eu, copile, ca să te văd silitor la școala Mea cerească și să înmulțesc cununile cele pentru tine. Nu are, tată, cine să-ți dea ce-ți dau Eu. Ce-ți dau Eu nu mai pierzi, și rămâi încoronat veșnic, și nu înveți în deșert dacă iubești școala Mea și cartea Mea. Cartea Mea este cunoscută de Duhul Sfânt, de Duhul Sfânt din om.

Iată ce sărbătoare pe pământ! M-am întâlnit cu tine, Ierusalime nou, și vreau să-ți spun că voi veni curând ca să te trec clasa. Și la școala cerească se trece clasa. Am făcut serbare de sfârșit de școală și vreau să te premiez. Ne întâmpinăm unii pe alții și serbăm cu cerul. Pace și întâmpinare cu pace! Pace de la Mine peste tine, Israele, doritul Meu popor! Ce este dorul, tată? Tu iubești pe cineva și ți-e dor de cel pe care-l iubești. Eu, tată, te iubesc pe tine și Mi-e dor de tine, Ierusalime. Vezi tu, măi fiule, omului îi este dor de cineva pe care nu-l are aproape. Și Mie, tată, cum Îmi este dorul? Dacă te-aș avea aproape, de ce Mi-ar mai fi dor de tine? Mi-e dor de tine, Ierusalime. Pace ție, și vino, că Mi-e dor! Și iată, ai venit, iar Eu arunc sămânța. Sămânța are pilda ei. Ea cade și în piatră, și în spini, și în pământ bun, și se deosebește prin creștere. Ea crește bine pe ogor bun. Eu am făcut din tine ogor bun și te-am numit ogorul Meu, poporul Meu. Roagă-te Semănătorului, tată, roagă-te, ogorul Meu, poporul Meu, roagă-te, că rugăciunea te crește și te mărește și te rodește, fiule. Rugăciunea este aripă pentru tine, fiule. Dacă rugăciunea ta nu te duce pe aripa ei până acolo unde cauți tu, atunci nu este aripă rugăciunea ta. Fiule, să nu te rogi fără folos. Nu te amăgi, tată. Dacă trupul tău nu este curat, atunci nici gândul tău nu stă cu tine la rugăciune, și se întoarce în trup. Dacă gândul tău din vremea rugăciunii nu te duce pe tine la simțirea rugăciunii, atunci tu nu ești curat și nu ajungi la Domnul pe drumul rugăciunii. Rugăciunea este cărare, tată, este duhul tău către Dumnezeu, este cuvântul tău către Mine. Fără rugăciunea ta nu știe Dumnezeu că tu ești. Dacă cineva vrea ceva de la tine chiar străin fiind de tine, și dacă nu vine să-ți spună, tu de unde ai ști că el vrea ceva? O, Eu te-am înzestrat cu duh și cu minte și cu gândire și cu simțire, și Eu, fiule, nu te cercetez dacă tu nu ceri să te cercetez. Ți-am dat zestre să te folosești de ea întru Mine. Omul se culcă pe urechea că știe Dumnezeu, și zice: „*Lasă, că știe El Dumnezeu*“, dar cine nu se descoperă pe sine înaintea Mea, pe acela Eu nu-l cunosc, că acela are mărire de sine și Eu nu caut spre el, pentru că Eu sunt smerit și blând. Eu eram venit din cer pe pământ, și tot M-am rugat cerului. Cât am fost pe pământ M-am rugat neîncetat Tatălui Meu. Eram venit din cer și Mă rugam cerului. O, fiule, dacă tu te rogi cerului, atunci tu ești o pară de foc bineplăcută, și toți cei din jur văd aripioarele tale, căci rugăciunea face din tine aripă spre cer, suire și coborâre, fiule.

O, iubitul Meu popor, ca o pasăre care cloncăne cu hrană pentru pui, așa a fost lucrarea Mea în jurul tău, Ierusalime, și am stat ca pasărea cu hrana în cioc ca să ți-o dau, ca să nu mănânci altceva, și ți-am spus așa: sămânța pe care o mănânci să nu fie păcatul, tată, că păcatul este mir străin și ungere urâtă, fiule. Nu numai cu gura mănâncă omul. Omul mănâncă și cu mintea și cu inima. Ce mănâncă cu mintea și cu inima și cu simțurile? Mănâncă ori pe Dumnezeu, ori pe satana; ori sfințenie, ori păcat. Fiule, să cauți cu gândul tău la cele sfinte, căci cele sfinte fac din tine flacăra cerească pe pământ și în cerul sfânt, dar cele păcătoase îți iau curajul către cer și te fac nevăzut de cer. Fiule, ce vrei tu să fii? Vrei să fii Adam, sau vrei să fii Hristos? Ai grijă, că Adam a murit, iar Hristos a înviat, tată. Dacă tu ieși după altă mâncare și te prinde vremea rea pe afară, ploaia îți udă aripioarele și furtuna ți le rupe, și rămâi pe afară fără aripi. Fără aripi nimeni nu va putea pluti pe deasupra răului care vine să curețe pământul de răul de pe el.

Dacă duhul rău iese din om prin pocăință și prin credință și dacă apoi iarăși se întoarce, atunci înseamnă că vindecarea nu s-a născut peste om. De ce, tată, așa? Iată, nu mai este rugăciune curată și mereu. Rugăciunea este veghe, asta este rugăciunea. Nu după ce te rogi să te culci. Nu, tată, și să veghezi apoi împreună cu Dumnezeu. Dacă ești păstor, să veghezi peste turmă după ce te rogi, și dacă ești fiu, să veghezi cu păstorul după ce te rogi, căci rugăciunea este veghe, fiule.

Umblă, tată, și Mă caută pe Mine, căci ca să găsești trebuie să cauți. Caută-Mă ca să Mă las în calea ta, să Mă las găsit, poporul Meu, găsit de tine, tată. Crede în Mine și nu căuta minuni ca să crezi. Minunea, aceasta este: să crezi în Mine. Ioan nu a lucrat nici o minune și tot a fost crezut de cei ce se pocăiau dacă așa a fost planul lui Dumnezeu. Îți trimit carte de învățat, ca să înveți din ea calea spre Mine, Ierusalime, poporul Meu. La doctor și la judecător se plătește și se

pun mijlocitori ca să scoți trupul de la moarte și de la închisoare. Umblă, tată, și pentru suflet, că de la Mine toate le primești în dar, numai să-ți iei crucea și să vii după Mine. Umblă cu Mine și nu fără Mine. Eu nu-ți cer nimic ca să te scap de moarte și de boală și de închisoare. Închisoarea cea de pe pământ, aceea nu este închisoare, aceea este pocăință dacă vrei s-o lucrezi. Închisoarea este păcatul care te închide în el, căci plata păcatului este iadul. Am venit să te întâmpin și să-ți spun să te faci sănătos și de acum să nu mai greșești, Israele, copilul Meu de lângă sfârșit.

O, copii și copile, fiți oglindă de copii ascultători și de cumințenie. O, ce creștere v-am dat și ce școală v-am învățat ca să nu fiți fără de credință! Să nu fiți slabi la învățătură, măi fiilor, ca să vin să vă dau premiu și lucru sfânt să vă dau.

Iată ce lacrimi vărs pentru tine, Israele. Cuvintele Mele sunt lacrimile Mele pentru tine, copile de azi. Am plâns pe la porți, tată, când am mers peste fiecare cetate, și intram și găseam idoli mulți peste tot, și plecam plângând, rugându-vă să vă întoarceți la iubirea Mea și să veniți la școala cerului, ca să vă trec clasa. Iată, scot la lumină vorbirea Mea cu Israel, și lumea va bea și se va îmbăta de iubire după Dumnezeu. Ai grijă, Israele, să nu cumva să rămâi mărturie de nepăsare sau de necredință sau de cârtire sau de fapta lui Iuda, că împietrirea ta va aduce credință peste lume și mântuire peste lume. Am spus demult, când umblam prin cetățile tale, că vom trece un examen ceresc, Israele, și unii n-au mai mers după Mine de atunci. O, dar nu este nicăieri loc pentru Israel cel hrănit din această lucrare. Cei ce au plecat n-au voit nici mustrare, nici certare, nici trezire, nici îndreptare, nici duh smerit. Eu am voit să fii tu iubirea Mea din urmă, Ierusalime, că dacă te-am certat spre îndreptare, am făcut așa că te-am iubit. De ce nu M-ai primit așa? Și dacă ai plecat din casa iubirii, din lucrarea aceasta, tu crezi că te-ai ascuns? Nu se poate furișa nimeni de mărturia acestei cărți, căci cuvintele cărții acesteia vor scula pe morți din gropile lor, dară pe tine, care ești deasupra! Cuvintele acestei profeții au vorbit de învierea celor morți și au spus că se vor scula afară, și morții vor împlini cuvintele cărții acesteia și se vor scula. Amin.

Iată, e plin văzduhul grădinii Mele de glasul Meu, așa cum era grădina Edenului, plină de glasul Meu care vorbea cu Adam. Și va întreba lumea: „*Unde este cel scris în Cartea aceasta?*“, și vor răspunde îngerii cei păzitori ai acestei profeții și vor zice: „*Aceia s-au dus hulind și cârtind*“. Eu am spus că Mă duc să fac loc pentru Mine ca să fii și tu cu Mine, și trebuia să fii dacă am zis. Și iată, am gătit acest loc ca să fiu cu tine, și vin spre tine ca să fiu cu tine acolo unde ești tu, că tu nu te-ai pregătit ca să fii cu Mine acolo unde sunt Eu și lucrez pentru tine. Iată, lucrez aici pentru iertarea ta și nu te pot ierta, că tu nu vrei. Te voi ierta când te vei opri din calea ta și vei lua calea Mea și când vei fi curat de păcat; iar până atunci voi lucra. Să-ți fi făcut cărare prin lucrarea Mea ca să fii în curțile Domnului. De ce, oare, nu înțelegi ce este lucrarea Mea cu tine, Israele? Dacă ai venit să crezi în această lucrare, să fi crezut până la sfârșit în ea, căci o iubire părăsită se războiește pe tine. Tot ce ți-am adus prin ea, până la sfârșit să fi crezut. La sfârșit ți-am adus ce am adus la început, ca să răscumpăr omul de la cădere.

Să vină cetățile lui Israel, să vină să cineze cu Mine prin cuvânt, că și Eu M-am dus în ele după fii. M-am dus și i-am strigat de peste tot, am bătut pe la toate porțile și am intrat ca să spun la toți ce vreme este și ce vreme vine. Am lăsat carte pe pământ pentru fiecare cetate și am scris iubirea sau ne iubirea, primirea sau neprimirea, am scris peste tot, și se va desface acest sul.

Iată, am scos apă. Am scos apă multă, ca să ia lumea; să ia, așa cum ia la Bobotează, și să bea duh de sfințenie și de învățătură din cer pe pământ. Și lumea ia și se sfințește, și Domnul împlinește tot cuvântul rostit prin acest izvor. Am scos apă multă din acest râu. O, și câți pești au trecut prin râul acesta! Pești mici și pești mari au trecut și s-au ales și au plecat și au rămas. O, ce râu va fi de acela care a băut din vadul acesta și n-a rămas ca să fie viu și însemnat cu cele ce am adus azi! Azi am adus ceea ce mai era de adus, dar n-am scos și nici n-am adăugat.

Va veni omul necunoștinței de Dumnezeu și îți va spune că nu este adevărată cartea aceasta pe care Eu o scriu în mijlocul tău de patruzeci de ani, că Eu am scos apă din această carte, am

scos multă apă bună ca să bea lumea. Apă amară n-am scos încă din ea, că am în ea și apă bună și apă amară. Apă bună este cuvântul Meu de bucurie, iar apă amară este cuvântul Meu de durere în mijlocul tău, poporul Meu. În cuvântul Meu de durere se găsește numele tău în sfat cu Dumnezeu, în carte cu Dumnezeu. În acest cuvânt se vede așteptarea Mea pe urma ta, se vede chemarea Mea, se vede mustrarea Mea, se vede durerea Mea pe urma ta, poporul Meu, și iată, îți spun că mai este o bucurie pe care o aștept de la tine; mai e încă o speranță de bucurie. Îți voi lăsa o mână dată ție. Și cum va fi aceasta? Aceasta este starea ta pe care o ai acum, pe care o vei avea acum. Eu de aceea am venit la cetățile Mele din Israel. Am venit ca să pricepi vremea și să te așezi în cele bune, ca să fii găsit bine. Dacă n-ai fost niciodată bine, măcar să fii găsit bine în vremea aceasta, fiule.

Am scos cuvinte de bucurie și am dat la cel ce n-a răstignit cuvântul Meu, la cel ce n-a cunoscut că Eu vorbesc cu un popor pe pământ. Poporul Meu a răstignit cuvântul Meu, a răstignit pe Duhul Sfânt, și zice că s-a ascuns. Nu s-a ascuns. Este în cartea sa poporul. În sfânta Scriptură este Israel cel de atunci, și în cartea de azi ești tu, cel de acum Israel. Și cel de atunci și cel de acum M-a chinuit și M-a răstignit. Să se fi răstignit pe el copilul acestei profeții, și Eu i-aș fi scris înviere prin cruce. Eu prin cruce am înviat, și tu tot așa trebuia să fii. Tu trebuia să fii un popor curat Israel chiar dacă ai născut fii. Să fi născut copii fără poftă, așa cum au născut părinții de demult, Zaharia și Elisabeta, Ioachim și Ana, Avraam pe Isaac, și mulți copii născuți fără de poftă, și să fi fost curat acest popor.

Dacă omul a voit carne, Eu i-am zis să mănânce carne, și a ieșit că i-am zis Eu. Eu am zis pentru că a zis omul. Dacă tu ai voit prunci, Eu am zis să-ți faci prunci, și iată, iar Îmi pare rău că l-am făcut pe om, că omul cel tânăr al poporului Meu s-a dus la potop apoi, iar cel bătrân al său s-a dus după cel tânăr, și iată ce potop a căzut peste poporul Meu. Lui Israel i-am zis atunci când l-am pornit spre Canaan, i-am zis să omoare pe tot neamul străin din cale și să-și facă loc spre Canaan. Și ce a făcut Israel? Israel și-a luat femeie și bărbat din neamurile din cale și a fost măcelărit de neascultare până la unul. A fost omorât pentru că a luat trup de pe cale, iar el era popor sfințit de Mine. Așa a făcut și azi Israel, și n-am avut cu cine să intru în Canaan. Dar Eu am spus ție, Israele, că fac Canaan, și fac Ierusalim văzut, și fac grădină sfântă, ca să intri în ea cu Mine. Iată, Eu n-am mințit, și îți aduc aminte că de aceea ți-am cerut să fii sfânt. Cum adică sfânt să fii? Nu te scutura la acest cuvânt, nu te mânia, nu te fă judecător de cuvânt dumnezeiesc. Să Mă scutur Eu, că Eu ți-am spus să fii sfânt, și tu n-ai vrut așa, și acum te bați în piept că ești cu Mine sau că ai fost cu Mine, și îl dușmănești pe cel mai mic care a venit la Mine ascultând, care n-are păcatul neascultării de cuvântul Meu, că M-am rugat de tine patruzeci de ani să fii sfânt și nu pământ, și să-ți spun Ierusalim. Ierusalim înseamnă popor al Duhului Sfânt în sărbătoare de Rusalii. Dacă ai fi vrut tu așa, Israele, îți dădeam toate bunătățile ca să le ai și să te odihnești în ele cu trupul sfânt. Ce nu ți-aș fi dat Eu ție dacă ai fi iubit să ai trup sfânt și să-Mi fii Mie templu?! O, nu te supăra, nu te mai mânia pe cei mici care s-au născut în urma ta și care au ascultat ca să stea cu trupul sfânt. În zadar te mâнии, și ai păcat îndoit dacă faci ce au făcut copiii lui Iacov fratelui lor cel mai mic. Ție nu-ți place așa, dar iată, ce a fost iarăși este. Cel mai mic care a venit în urmă din Egipt, a luat cuvântul Meu și l-a pus la inimă și s-a sfințit și n-a cântit, și voi ridica un neam mare din cel mic, din lucrarea credinței și a ascultării celui mic. Decât să te răzvrătești, mai bine este să fii cuminte și mulțumit, că n-ai de ce să te îngâmfi, n-ai de ce, că voi scoate într-o zi și apa cea amară, și ai să vezi că n-ai de ce să te răzvrătești, că Eu mult am suspinat ca să fi fost tu după voia Mea. Am scos apă dulce și am dat la mulțimi și am spus mulțimilor că Eu am un popor, și de aceea vin la tine, poporul Meu, și mereu te rog să fii tare cu Mine și să fii ca Mine, căci precum căsătoria va merge pe pământ până la sfârșitul de acum, tot așa cuvântul Meu cel dulce și cel amar va merge până la sfârșit, până la pragul celor ce sunt nesfârșite.

Eu aş fi vrut ca tu să fii stea cerească, dar tu M-ai judecat când ți-am spus să nu mergi cu școli de pe pământ, că nu pământul are nevoie de tine. Pământul n-are nevoie de nimeni, decât de cei din cer, fiule, și de aceea aş fi voit Eu să fii tu stea cerească și să nu cauți să ai strălucire pământească. Tu nu trebuia să mănânci din mâna nimănui învățătură, și trebuia să iubești școala cea cerească, cea care începe cu sfințenia și care se termină cu plata ei și cu cerul coborât pe pământ.

Ce bine era să nu mai fi avut iudă în poporul Meu! Dar Eu sunt Dumnezeu și știu bine cum este fapta lui Iuda. Fapta lui Iuda este neascultare de cele rânduite de Dumnezeu. Fapta lui Iuda este să stai la mijloc ca să iei și să dai. Fapta lui Iuda este ca să cumperi de pe piață și să răspândești în poporul lui Dumnezeu, și ca să iei din poporul lui Dumnezeu și să duci afară la fur. Un creștin care nu este iudă, acela este plin de seninul Duhului Sfânt, plin de pace și de iubire și de ascultare și de umilință în mijlocul poporului Domnului. Iuda se cunoaște după față, și tu nu vrei, fiule, să nu fii iudă, pentru că nu crezi cum este fapta lui Iuda și purtarea lui Iuda. Cel ce are buzunarul lui, acela este Iuda. Cel ce are de la Mine și de la tine și ia cu umilință, acela este frate în turmă.

O, copii și copile, am spus așa la început: *«Să iubești pe Dumnezeul tău din toată inima și cugetul tău»*; din toată inima am spus. Cine se iubește pe sine, acela face voia sa și pofta sa și nu se cheamă că acela iubește pe Dumnezeu. Cine se iubește pe sine, acela lucrează păcat în trup. Să știi, măi Israele, că azi îți spun ceva, măi tată. Îți spun că nu știi să fii credincios, și te faci că nu știi ce este păcatul. Păcatul pleacă în trup de la inimă, nu de la trup. Nu trupul este de vină, și nici firea trupului, ci inima naște păcatul, căci mintea ta este în inima ta, și îți cobori mintea la inimă, și atunci ai făcut păcatul în trup, și după aceea urmează fapta lui în trupul tău.

Vezi tu, Israele, de ce am spus Eu să iubești din toată inima pe Dumnezeu? Inima când e ocupată toată cu Dumnezeu, atunci nu mai rămâne loc și pentru păcat în ea. Cugetul și inima nasc păcatul, și păcatul apoi se așează în trup. Am venit, tată, să te smeresc, ca să vezi tu cum nu-L iubești pe Dumnezeu. De aceea nu scapi tu de păcat, pentru că nu-L iubești pe Dumnezeu din toată inima. De aceea ești tu așa de necăjit pe pământ. Fără Dumnezeu e greu pe pământ, fiule. Cu Dumnezeu ești atunci când Îl iubești cu tot cugetul și cu toată inima, nu când te temi de El, ci când Îl iubești cu totul. Nu ai priceput tu, fiule, că nu poți să fii și tu și Dumnezeu, iubit de inima ta. Tu când te iubești pe tine, de aceea te iubești, ca să-ți faci voia. Tu când Îl iubești pe Domnul, de aceea Îl iubești, ca să-I faci voia. Vezi tu, tată, de ce nu scapi de păcat? Iată ce te învăț Eu azi. Te învăț să-L iubești cu tot cugetul și cu toată inima pe Dumnezeu, ca să scapi, tată, de păcat, ca să scapi de greu, fiule, și ca să nu mai fii dat păcatului, căci din nou îți spun: nu fapta păcatului este păcatul, nu de acolo începe păcatul. Păcatul începe de la cuget și de la inimă, fiule. Tu nu ești forțat să-L iubești pe Dumnezeu. Tu alegi ce vrei, dar îți spun să nu mai spui că-L iubești pe Dumnezeu dacă mai trăiești tu în tine. Cine iubește pe Domnul, acela iese din sine, acela se leapădă de sine și are în el împărăția lui Dumnezeu. Cine dă cer tuturor celor din jur, acela are pe Dumnezeu cu împărăția Sa în el. Să nu Mă faci mincinos, tată. Eu adevăr grăiesc despre cel ce împarte cer: acela împarte ce are în el, și de aceea împarte. Cine are în el altceva, împarte altceva, și îmi face dezbinare în trup și tulburare în trupul cel încheat al poporului Meu. Cine nu poate lăsa pentru Dumnezeu totul ca să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie, acela nu s-a lepădat de sine, acela este întru sine, și iată, n-a plecat ca să-Mi urmeze Mie.

Dacă nu te-aș iubi, poporul Meu, n-aș fi așa milog pe urma ta. Te iubesc pentru că ai pecetea Mea pe tine, pecetea acestei lucrări, fiule. O ai din părinți sau de mai încoace, și o ai pe tine din ziua când am vorbit cu tine.

Iată, va veni la tine omul și îți va spune că nu este din Dumnezeu această carte pe care Eu am scos-o acum și pe care o voi da ca merinde vie la sărbătoarea Mea de patruzeci de ani cu tine, poporul Meu. Îți va spune omul că scrie în Scriptură să nu mai adauge și nici să mai scoată nimeni din cartea aceea. Eu, Domnul, vin și îți spun ce este cuvântul acela. Cuvântul acela este

pentru cartea lui Ioan, pentru cartea Apocalipsei, nu pentru cuvântul lui Dumnezeu, care nu se va sfârși în veac. Acolo este vorba de profeția lui Ioan, de profeția sfârșitului lumii și de venirea Mea, nu este vorba de sfintele Scripturi, care nu se vor sfârși, și vor fi cu Domnul în veac. Este vorba de cuvântul Apocalipsei și de numărul scris în ea, și să vezi ce-ți mai spun Eu acum. Scoate cartea aceea, tată, și citește cu Mine în ea și vezi că s-a împlinit scoaterea și adăugarea aceasta în ea. Oamenii bisericii din lume au călcat acest cuvânt, au scos din ea și au adăugat în ea; au schimbat cuvântul și numărul profețit, și vor păți aceia ca dreptul Simeon, care n-a mai murit până ce n-a văzut cele șterse de el în profeția cu nașterea Fecioarei. De ce, tată, a făcut omul bisericii de azi așa ceva? A făcut așa, ca să te omoare pe tine și ca să-și facă loc cu dreptatea sa, ca să nu te mai temi tu că Eu vin acum, și ca să nu te mai pregătești și ca să te ia dinaintea cuvântului Meu. Duhul veacului acesta a intrat în biserică, și de aceea biserica este a veacului acesta și nu este a cerului. Dar tu ești biserica Mea cerească, Ierusalime, și fii atent, că omul bisericii din lume a schimbat Scripturile despre venirea Mea și numărul cel profețit de Duhul Sfânt. Eu am scris în carte o mie și încă o mie până la venirea Mea, dar omul bisericii din lume a scris drum lung, căruia nu i se cunoaște capătul, a schimbat și a scris mii de ani. Iată, aceasta va cădea peste omul care a lungit drumul. Au adăugat la număr și au scos venirea Mea, și dacă aceia care au scos Mi-au tăiat Mie numărul și drumul, dacă ei stau în nepăsare, așa stă și turma lor. Dar Eu vin la tine și nu tac și îți spun să fii gata, că sunt lângă arătare, și voi trimite înaintea Mea pe Ilie proorocul, care va face curățirea cărării Mele și va culege din calea Mea trupurile și va așeza serbare cerească înaintea Mea.

O, fiule, omul din lume știe mai bine ca tine venirea Mea, că el a citit și nu e prost, și încearcă să-și lungească statul și veacul lui. Dar Eu vin și îți spun să-L iubești pe Dumnezeu din toată inima, cu veghe, tată, și din tot cugetul, cu veghea cugetului tău, și să nu zici că Domnul nu mai vine, și tu să fii pregătit bine, că dacă ești gata, Eu vin, fiule. Tu Mă ții să nu vin; tu, cu zăbava ta. Nu vreau, tată, să te trimit în lume când voi veni. Nu vreau să tragi acolo unde nu-Mi place Mie, că Eu acolo nu Mă duc; nu Mă duc în lume. În lume este Ilie cu curățirea pământului, că multă râvnă are el de Dumnezeu, și de aceea el este cu trupul. Ilie n-a voit să moară cu trupul, și dacă n-a voit, Eu am împlinit, și iată ce mare este acest sfânt. Enoh n-a voit să moară cu trupul, și dacă n-a voit, nu a murit. Așa și tu să vrei, Israele, copilul Meu de la venirea Mea. Mă doare că nu te-ai învrednicit să ai tu de la Mine fructul vieții, căci fructul vieții este curat, curat, tată, și tu nu ești curat, și nu pot sta la masă cu tine ca în cer, și stau ca pe pământ. Mi se frânge inima că nu te-ai învrednicit să ai tu de la Mine darul pe care l-am coborât Eu în grădina Mea. În această grădiniță am ungere mare, tată. Am trimis pe cei trei sfinți ierarhi la Verginica după postul ei de patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și M-au dat ei din potir ceresc, i-au dat Trupul Meu, lucrat de cer, de cei trei ierarhi care stau la temelia cea de la început, alături de cei dintâi apostoli ai Mei. Acesta a fost darul pe care i l-am dat Eu lui Verginica după postul ei de patruzeci de zile. Darul a fost Iisus Hristos, adus din cer, de ierarhi din cer. Ei sunt ierarhii acestei lucrări și au ungerea lor peste fiii grădiniței Mele de azi. Ei sunt de la început cu Verginica, din anul 1955, și nimeni nu poate umbla la această lucrare așezată de cer.

Mereu ți-am spus: *«Israele, am multe să-ți spun, și tu nu le poți purta»*, și de aceea nu te am în curțile Mele, în tainele Mele, căci tainele Mele sunt purtate de trupuri curate, și de aceea ți-am spus să Mă iubești cu toată inima ta, ca să semeni cu grădina Mea, și să rup din ea și să te sfințesc cu cele din grădina Mea, așa cum am făcut cu Verginica la început. E mare taină această grădiniță, e mare ungere peste fiii grădinii Mele, și tu, poporul Meu, nu poți duce această taină, și de aceea îți spun: pregătește-te bine, poporul Meu. Tu zici că știi, dar nu știi. Ce știi tu e ce știi tu, nu e ce știu Eu. Această grădină Mă poartă pe Mine, și în zadar zici că știi, și Eu îți spun că nu știi, și îți spun că ești ispititor. Și dacă faci așa, Eu nu te scriu cu cei curați la inimă. Cine a umblat așa, acela a rămas cu pipăitul, și Eu nu mai cred în acela.

Eu îți spun, Israele, să te pregătești bine cu trupul și cu sufletul și să mergi la scaunul de pocăință, și să mergi fără păcate, că mult Mă înțeapă duhul rău în coasta Mea durută și sângerândă când te aude pe tine că încă ai mai avea păcate. Aș vrea să nu mai ai păcate, tată, și am dat de la Mine un om ca să te hrănească cu Trupul și Sângele Meu, ca să nu mai fii tu amestecat cu cei care Mă răstignesc, că preoții bisericii lumii, toți Mă răstignesc, Mă răstignesc greu, că au mâinile pline de păcate, și au trupurile pline de plăceri și de carne, că ei nu mănâncă semințe și mustul din semințe ca tine. Ei mănâncă untdelemn mort, nu untdelemn viu; mănâncă ungere moartă, și la Mine toate au viață, fiule. Sămânța are viață în ea, iar mirul ei unge viața și sufletul și inima, dar mirul acesta când e pus pe foc ca să facă cu el ce face cu alcoolul, acel mir ucide și sufletul și trupul, și nimeni nu mai știe că de mult s-a atins antichrist de untdelemn și de vin. Ți-am adus un slujitor care stă curat cu trupul și i-am zis să stea cu tine și să te hrănească pe tine întru curățenie și întru cumințenie, ca să te smulg pe tine din brațele străinilor tăi, care nu sunt din această lucrare. Omul care Îl ia pe Iisus Hristos trebuie apoi să nu mai facă păcate, ca nu cumva să-L bage pe Domnul în mădular stricat și mort mereu. Ai văzut, tată, sămânța se dă o dată jertfă, și după aceea își face un trup nou și ți se dă ție spre hrană. Așa și trupul omului păcătos, să-și lase păcatele și să-L ia pe Domnul, și după aceea să nu mai facă păcat în trupul său și cu mădularul său, că acela se face mădular al lui Iisus Hristos.

Am fost cu mare îngăduință două mii de ani, și de atunci numai în mormânt am stat și numai din mormânt am lucrat, căci chiar dacă am avut preoți cu viață curată în trup și în duh, dar pe Mine M-au dat tot la omul care a făcut mereu păcat, și am intrat în mormânt mereu, fiule, în omul care era mormânt pentru Mine. Sau dacă omul cel ce se apropia era curat, așa cum au fost și mulți dintre fiii tăi, Israele, dar n-ai avut preot curat, tată, și ai avut preot străin de poporul tău și de viața ta, și n-ai avut ce-ți trebuie. Am luat un martor din biserică și i-am dat cuvânt să se facă arhiereu, și cuvântul Meu l-a făcut arhiereu, și l-am păstrat în lucrarea Mea și l-am purtat prin cuvânt și l-am scris în cartea aceasta ca martor de pe pământ, din biserica cea de pe pământ, ca să mărturisească această vreme și lucrul Meu cu tine, poporul Meu, lucrul cuvântului Meu peste tine. Și am pus prin cuvânt ungere peste locul grădinii Mele de azi, și am ridicat piatra legământului cel curat, și am pus la temelia ei chipul Meu și legea Mea cea sfântă, și am zidit pe această temelie fii cu ungere cerească prin cuvântul Meu cel din cer. Și la această așezare nouă am avut martor arhiereu de pe pământ, numit de Mine prin lucrarea Mea, că el a fost cu lucrarea Mea demult, demult, tată, și a fost cu trupul curat, și l-am adăugat atunci poporului Meu și l-am făcut martorul Meu, și iată, el mărturisește de la temelia Mea cea nouă. El este plătând și cu pașii legați, căci l-au dușmănit arhieriei cei trupești și i-au oprit pasul și glasul, dar Eu am lucrat prin el și cu el ce am avut astăzi de lucrat și ce a fost de intrat în vreme, în istoria vremii, și iată, tipă duhul cel potrivit, tipă de durere și nu știe cum să-și mai facă loc, dar în zadar își face, că Eu Mi-am lucrat lucrarea Mea, și ea mărturisește, și acest martor al Meu este mare întru Mine. Roagă-te, Israele, să se ridice în picioare cel neputincios și să-i cadă lanțurile celui închis de arhieriei de azi. Eu, tată, numai înainte voi da de-acum, și am bătut la poarta ta ca să te pregătești de împlinirile cele profețite vreme de patruzeci de ani.

Israele care ești bolnav de mărirea din tine, nu te mai supăra, tată, pe lucrătorii cei puși peste tine. Nu mai umbla cu descusutul și cu pipăitul și cu împărțitul. Vino-ți, fiule, în fire și adună-te, că tare ești tu risipit cu inima și cu credința, măi fiule, și iată, faci mereu lacrimi Duhului Sfânt. Nu mai sta ca un străin în poporul Meu, că poporul Meu trebuie să fie un duh și un cuvânt tot poporul Meu. Și dacă nu este așa, nu este din pricina Mea sau din vina sa, ci din vina ta, cel ce nu stai curat și deschis la masa cuvântului Meu, și Îmi pare rău că trec în carte mărturii cu durere, că mai am pe câte unul în poporul Meu, care-Mi face durere, că tu, fiule, nu vezi îngerașii care trec prin fața ta și te cercetează și te scriu la numărul de azi al cuvântului Meu, la fiecare masă te scriu îngerașii cum vii și cum stai și ce faci și ce ai în tine, și cartea va mărturisi, că Eu i-am rupt pecetea, și ea va cuvânta. O, cât a plâns cartea vremii de azi, cât a plâns închisă! Dar a venit

vremea să o deschid și să vorbească pentru sau împotriva ta. Tu n-ai crezut vreme de patruzeci de ani, și iată, Eu astăzi împlinesc, și nu te poți ascunde nicăieri, fiule. Așa este și în Scriptură vorbirea Mea cu Israel și istoria Mea de până atunci. Tot așa de dureroasă este și cartea aceea, și iată, scriu încă în ea, scriu și vorbirea Mea cu tine, și după ce scriu, lucrez. Acum e încă rost de înviere, dar nu înviere amestecată cu păcat, că aceea nu se scrie înviere.

Israele tată, lasă-te spre înțelepciune, măi fiule, că de aceea te-am rugat să nu mai ucizi ca să mănânci, și să mănânci fără să mai ucizi. Să mănânci semințe și rod de semințe, și să ai înțelepciunea ca să pricepi cele cerești, și să stea peste tine cele cerești. Să nu se supere cel ce s-a făcut de atâtea ori vinovat față de cuvântul Meu din vremea celor patruzeci de ani, că dacă te-ai făcut vinovat față de lucrarea Mea, nu pot, tată, să te pun lucrător acum. Și de ce nu pot? Pentru că este scris în carte mărturie rea despre tine. Și cine a scris în carte, tată? Iată, tu ești cel ce ai scris, nu Eu. Eu doar ți-am arătat ce ai făcut nepotrivit lucrării lui Dumnezeu care te purta prin ceața vremii.

Să te pocăiești, Ierusalime, că mare îți este numele între neamuri, și nici unul din poporul Meu nu poate fugi din carte. E prins în carte tot fiul care a crezut măcar o dată în lucrarea cuvântului Meu. De aceea îți spun Eu că Mi-e dor de tine, poporul Meu, și că te aștept de patruzeci de ani, tată. Ți-am spus, de patruzeci de ani îți spun mereu că cel ce bea o picătură de țuică se topește din fața Mea și este luat prin învinuire, prin călcare de cuvânt profetit. Și să vezi ce-ți mai spun Eu azi, Israele, că am fii în tine care s-au dus la fund la capătul drumului, și bea țuică cel ce a vorbit cu Dumnezeu. O, fiule, gâtul și inima nu te-au usturat, dar ochiul te va ustura mult de tot, că Eu voi da cuvântul pe față, și vei fi strivit de cuvântul cărții și vei fi vădit că ai călcat peste cuvântul lui Dumnezeu.

Eu vin să fac întâlnire cu tine, Israele, ca să vin să-ți spun să fii tu un popor fără de păcate. Eu rostesc acum peste tine din nou: iartă-ți-se ție păcatele, Israele, dar nu te mai ține de ele, că nu ești bun de nimic dacă faci așa. Să nu uiți, Israele, ce te-am învățat Eu astăzi, căci te-am întâmpinat cu o învățătură adâncă și ți-am spus că păcatul se face cu inima și cu cugetul, și numai după aceea se coboară în trup și își face loc în trup. Tu să nu dai vina pe trup, să nu te îndreptățești, că am în poporul acesta trupuri care au păcatul în carne și nu știu sau nu vor să știe că acesta este păcatul. Trupul dacă nu ar avea inimă vie și minte vie nu ar mai face nimic.

Israele, să-ți faci inima locaș iubirii de Dumnezeu, și dacă ai să faci așa, te vei cunoaște pe față, fiule. Omul până nu se învoiește cu gustul păcatului nu vine fapta păcatului. Scoate, fiule, rădăcina, ca să nu mai dea din ea.

Sunt cu duh de bucurie în sfat cu Israel. Îți mulțumesc, poporul Meu, că ai venit în întâmpinarea Mea, și aș voi să fii și tu mulțumit în duhul tău. Aș vrea, tată, să te vindec de toate neputințele tale, dar Îmi trebuie loc și scaun în tine. În tine, fiule din Israel, să nu găsesc mormânt pentru Mine, și să găsesc scaun de domnie pentru împărăția Mea în tine. Vine, și se vede bine, vine plânsul pe pământ, și ție îți trebuie aripioare, și iată, iar îți spun: dacă nu poți, dacă nu vrei să fii curat cu inima și cu trupul, nu e bine să-Mi încurci statul Meu în poporul Meu. Eu M-am săturat de trădători, tată. Eu M-am săturat de așteptat. Sunt lângă arătare, dar rău îi va fi celui ce a fost în cartea aceasta, în ogorul acesta, și s-a dus apoi să nu facă ce i-a spus Dumnezeu să facă. Vine usturimea peste cei ce au călcat în picioare această învățătură.

Încercați voi, cei vii, și spuneți vestea pocăinței la cei ce au căzut din leagănul acesta, din bărcuța aceasta de lucrare cerească. Nu le zic să vină la masa cuvântului Meu, dar le zic să caute cu viață sfântă, așa cum cer Eu celui ce va scăpa. Și fiți atenți la otrava de pe piață, la învățătura de pe piață, să nu luați nici cu gura, nici cu ochii, nici cu urechea să nu luați. Vai vouă, tată, dacă nu veți asculta de acum ca să nu mai căutați să știți ce pățește lumea! Dacă nu veți sta în această ascultare, vai vouă! Nu vă jucați cu acest cuvânt, fiilor. Nu mai ascultați la lume. Închideți ferestrele spre lume, închideți ușile și porțile, închideți ochii și urechile și nu vă mai uitați peste lume. Este păcat de moarte ceea ce vă spun. Pe cât puteți, pe cât vă stă în putință împliniți aceste

cuvinte. Citiți de la Domnul, ascultați de la Domnul, uniți-vă cu cerul, că iată, n-ați ascultat la vreme ca să ieșiți din lume. Cel ce nu vrea, Eu, Domnul, îl rog să se dea deoparte din turma Mea, că Eu trebuie să am o turmă fără de vină. De mult timp îți spun: dacă nu crezi, dacă nu vrei cum vreau Eu, dacă stai cum vrei tu, să nu stai în poporul Meu, că-Mi atingi poporul de neascultare. Am fii doborâți de la fața Mea pentru că n-au ascultat și au făcut altceva, și fac și acum tot așa. Acum duhul cel înșelător se fălește cu ei, și o să le dea cu piciorul duhul cel rău, îmbrăcat în haine de creștin, și acești creștini neascultători vor rămâne goi și învinuiți de neascultare. Nu Mă tem de duhul omului, dar Îmi pare rău de creștinii Mei care s-au lăsat murdăriți și doborâți de cei ce au plecat din Mine.

Ca să stai în această lucrare nu este așa cum zice oricine; este așa cum zic Eu, Domnul. Eu, tată, am tras mereu de inima ta ca să te iau în Duhul Meu, iar tu te-ai ascuns de toată așezarea Mea, dar de Mine n-ai putut să te ascunzi, și Mă uit la tine cum stai răzleț și amețit de cei fără de statură, și Mă uit la alții care au plecat din lucrarea Mea de frica omului cel clătinat, și Mă uit unde s-au dus; Mă uit și le arăt și fiilor Mei ce văd Eu, ca să știe și ei cele ascunse de cei cu inima ascunsă. Eu am căutat mereu cu vindecare, dar cine a fost prea vinovat împotriva acestei raze de lucrare cerească, acela a luat plata inimii sale, că inima aceluia n-a mai căutat spre întoarcere și s-a dus din turma aceasta, și aceștia nu sunt nicăieri. Ei sunt în cartea aceasta, și din altă parte Eu nu-i știu. Aceștia pe nicăieri nu Mă vor mai găsi, decât în staulul Meu de lucrare cerească în vremea aceasta. Eu nu Mă mai duc nicăieri pe pământ. Pe unde Mă duc e numai amestecătură, numai spini, numai pământ moale, și nu Mă mai duc, și stau cu tine, fiule, poporul Meu. Eu am venit să-Mi iubesc poporul, și cu iubire să stau pe lângă el, că omul de azi zice că nu mai vin, dar iată-Mă cu tine, poporul Meu, și în lume nu Mă mai duc, și stau cu tine și suflu peste tine și te învăluiesc în sfatul Meu ceresc, în graiul Meu ceresc, ca să nu rămân fără tine, că toate dau să te apuce pe tine și să-ți fure lumina cea de la Mine, dar lumina este de la Mine, și nu-ți poate fura ție nimeni această lumină.

E dragostea Mea cu tine, Ierusalime, mireasa Mea; e dragostea dintre Mire și mireasă. Un mire și o mireasă sunt curați câtă vreme sunt miri. Așa iubire să fie între Mine și tine, Ierusalime, mireasa Mea de azi, și să nu dorești căsătorie, tată, adică poftă, adică idoli, adică voie după voia ta. Rămâi mireasă, Ierusalime, că mireasa este curată și nu este întinată. Vine lumea, tată, și Mă întreabă de tine; vine în curând, și va fi să-ți arăți veșmântul și statura și lucrarea ta. Vine omul cel înșelat de cele ale veacului acesta; vine ca să se uite la tine și ca să facă ce faci tu, și ca să facă ce fac Eu; vine să învețe lecția vieții fără de moarte. E dragostea Mea cu tine, e cartea Mea cu tine, cartea drumului Meu cu tine, și tu va fi să spui ce a spus Pavel apostolul după ce s-a trezit din sine, după ce M-a prigonit pe Mine și pe fiii bisericii Mele.

Vor veni preoții și arhierii să le dai și lor ce ai tu și să stea sub slava ta, dar fii mireasă curată, poporul Meu din urmă. Te-am îmbrăcat frumos, tată. Vezi să nu te pătezi, vezi să nu te agăți, vezi să nu-ți pierzi veșmântul. Furtuna e mare și vremea e cețoasă. Vezi să nu te ia vântul, fiule. Vântul, tată, ascultă de Mine dacă tu vei fi cu Mine. Dacă vei fi cu tine, vântului nu-i este teamă de trup.

Eu te cuprind în dragostea Mea, în mantia Mea, și n-ai să mai auzi pe nicăieri cântarea aceasta de dragoste. E dragostea Mea cu tine, Ierusalime, și vreau să ai față după chipul și asemănarea Mea.

Pace vouă, copii și copile din poporul Meu! Ce bine e să fie copil poporul Meu, să fie copil, așa cum Eu am profețit. Dar cine nu este copil, se vede că nu este copil. Iubiți duhul de copil în voi. Copiii nu știu ce este teama. Fiți copii ai Tatălui și ai Fiului și ai Sfântului Duh, și veți pluti pe deasupra.

Vine primăvara Mea și a ta, Ierusalime. Vine, tată, pajiștea cea nestricăcioasă, că mult așteaptă firea descoperirea fiilor lui Dumnezeu, care o vor salva pe ea din stricăciune. Eu rostesc vindecare peste tine, poporul Meu Israel. Vindecă-te de tot ce te doare și aleargă sănătos spre

cele ce nu se vor mai sfârși. Cele nesfârșite vin odată cu Mine și sunt făcute pentru tine, poporul Meu cel moștenitor. Vino, tată, să moștenim cele ce nu se văd, și ochii tăi să se desfacă. Amin.

Să se desfacă ochii tăi, Ierusalime! Ascultă această poruncă, fiule, poporul Meu. Eu sunt cuvânt peste tine, și lumea nu știe cum sunt Eu cu tine. Am spus la lume despre taina Mea cu tine, și lumea va vedea pe poporul Meu. Să se desfacă ochii tăi, Ierusalime! Pace ție! Pace prin cuvânt, și cuvântul să fie cu viață peste tine! Eu am sărbătoarea Mea deasupra ta, am cerul cu Mine deasupra ta. Amin, amin, amin.

02/15-02-1995